

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10411

гр. София, 25.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **6428** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Като разгледа подадената молба от И. К. И., чрез проц. представител адв. В. Х., за изменение на Решение № 1980/18.01.2025 г. по адм. д. № 6428/2024 г. по описа на АССГ, в частта на разноските, прецени становищата на страните, съдът намира следното от фактическа и правна страна:

В мотивите на съдебният акт са изложени съответни мотиви по отношение на присъдените разноски. Същите са подробни, ясни и не се налага тълкуването им.

В следствие на изложените мотиви е издаден и съдебният акт в оспорената част.

Прието е, че изявление за присъждане на разноски е своевременно направено, като по делото са представени доказателства за реалното им заплащане в размер на 10 лева за държавна такса (15 лева такса и 1 лева за превод) и 1800 лева адвокатско възнаграждение, вкл. 300 лева ДДС. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът, с оглед фактическата и правна сложност на спора е намерено за основателно и уважено. Предвид проявената процесуална активност на адвоката на жалбоподателя, съдът е определил размер на възнаграждението над минимума, установен чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. към сключване на договора за правна защита и съдействие - л.14), а именно: в размер на 1200 лева. Съдът е преценил, че така определен размерът на хонорара отговаря на легитимни цели, явява се справедлив и обоснован и е отчетена сложността на делото.

На първо място, изцяло в дискрецията на съда е предоставено определянето на адв. хонорар, въпреки определените минимални размери в Наредбата. В този смисъл е Решение на Съда на ЕС от 25.01.2024 г., според което разпоредбите на Наредбата в този смисъл противоречат на чл. 101 § 1 и 2 ДФЕС. Присъденият хонорар в размер на 1200 лева изцяло съответства на извършената работа от проц. представител на жалбоподателя, проведеното с.з., изложените становища в устен и писмен вид. Съдът

намира, че липсва основание за изменение на решението в тази част на разноските, които са определени в справедлив и съобразен с извършената работа и респ. със закона размер. Този размер представлява цялата сума, която следва да се заплати на жалбоподателя за адв. хонорар, вкл. и ДДС, т.е. сумата е 1000 лева без ДДС или 1200 лева с ДДС и решението не подлежи на изменение в тази му част. Решението следва да се измени единствено по отношение на претендираните разноски в размер на 10 лева за държавна такса и 0.90 лева за банкова такса или общо в размер на 10.90 /десет лева и деветдесет стотинки/ лева като същите следва да се присъдят на жалбоподателя, понеже е налице пропуск в диспозитива на акта в този смисъл.

Изложените съображения налагат частично уважаване на така подадената молба и отхвърляне в останалата ѝ част като неоснователна.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ Решение № 1980/18.01.2025 г. по адм. д. № 6428/2024 г. по описа на АССГ, в частта на разноските като

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД, да заплати на И. К. И. от [населено място], сума в размер на 10.90 /десет лева и деветдесет стотинки/ лева като

ОТХВЪРЛЯ молба от И. К. И., чрез проц. представител адв. В. Х., за изменение на Решение № 1980/18.01.2025 г. по адм. д. № 6428/2024 г. по описа на АССГ, в частта на разноските, в останалата ѝ част, а именно: присъждане на сума в размер на 20 % ДДС върху присъдения хонорар в размер на 1200 лева в полза на жалбоподателя.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: